

Odabir pjesama - Antonija Sokal (Selected Poems - Antonija Sokal)

Antonija Sokal

Zavod za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije

Antonija Sokal, dr. med., specijalist mikrobiologije, voditeljica Službe za medicinske mikrobiologiju i parazitologiju Zavoda za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije, rođena je 1944. godine u Sarajevu. Liječnički staž obavlja u Dubrovniku, potom 3 godine radi u Puli, te u nastavku do danas u Dubrovniku. Specijalizaciju medicinske mikrobiologije i parazitologije završava u Zagrebu uz postdiplomski studij iz kliničke farmakologije. U razdoblju agresije na Dubrovnik ostala sama u struci, ne napuštajući radno mjesto cijelo vrijeme. Odjel mikrobiologije prevodi u Službu za medicinsku mikrobiologiju i parazitologiju u sklopu OB Dubrovnik. Pri osnivanju Zavoda za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije biva ravnateljica do 2000.-te godine.

U ratnom razdoblju održava struku, iz okupirane Mokošice organizira dostavu uzoraka na mikrobiološku analizu u Dubrovnik. U tom razdoblju piše pisma adresirana u svijet, te poeziju koja se čita na radio postajama i u prigodi recitira.

Odabir pjesama nastalih u okupiranom Dubrovniku za vrijeme Domovinskog rata

B R A N I T E L J I M A

Izvjesno je,
Adonis će plakati
ako Ragusa nestane.

U tim suzama rasti će najljepša ruža!
A ruža ne darivana,
jest pjesma ne dovršena.

I da skratim sve muke
odlučim preživjeti...
i bijele, gole ruke,
pobjedniku oko vrata stavim,
lovor vijenac nadomjestim !!!

*Dubrovnik, 31.12.1991. god.
Recitirano na zboru liječnika u Općoj bolnici Dubrovnik.*

K A D I J A M A

Ne, ničim ne možete zatrti
našu vjeru vjekovnu,
ni toplinu kamena bijelog,
vječitog,
ni slobodu našu,
budućnost našu jedinu.

Ne, ničim ne možete
zatrti, satrti, sakriti..

Žrtvujete djecu,
što se u strahu srame,
i tu iza brda čuče,
čuteći nadu u spas svoj posljednji
i tren razuma vašeg
posljednjeg – mogućeg.

A vaše NE, ipak NE,
ne, neće moći,
ni zatrti, ni satrti, ni sakriti
naše biće jedino - HRVATSKO!

*Dubrovnik, studeni 1991. god.
Recitirano na zboru liječnika u Općoj bolnici Dubrovnik.*

I M P R E S I J A

U tami svijeća,
na svijeći suza,
u suzi tajna,
nisam sama.

Dubrovnik, 31.12.1991. god.

Atmosfera ispred crkve Male braće u povodu novogodišnjeg koncerta 1991/92. god. u Dubrovniku. Organizirali De Mistura (UNICEF), Bernar Kushner. Svaki posjetitelj koncerta dobio je svijeću koju je upalio nakon završenog koncerta. Bila je to jedina svjetlost u cijelome Gradu. Okupatorska vojska je znala za ovo zbivanje, te je svoju nazočnost na brdima poviše Grada manifestirala svjetlećim raketama.

P R E D O S J E Ć A J

I ostade galeba KRIK...
u oblaku plavom skrit,
u mojoj duši svit, ...
ostade galeba KRIK...

Nastala prije agresije na Dubrovnik kao predosjećaj svega.

M O K O Š I C A - O K U P I R A N A

I zašto skot da skota rodi,
kad skot se 'tvori živjeć' sam.
u krutoj, sivoj, tužnoj zbilji,
što svatko mora sprat je sam.

Dal' godina će tomu trebat,
i snage nekih nepoznatih,
il' će strune lira vječnih,
daškom vjetra to početi?!!

Dubrovnik, 15.02.1992 god.

Pjesma je nastala na brodu koji je svakodnevno prevozio ljude u Dubrovnik, na posao, iz okupirane Mokošice. Na brod se moglo ući tek nakon pregleda dokumenata, pretresa i pregleda osobe

uz prethodnu najavu putovanja.

MILUJEM TE GRADE

Zašto nisam leptir bijeli,
cvijetak bijeli,
zašto nisam galeb bijeli?!

Da zauzmem kut prostora tvog,
da odsjednem u krilu tvom
i rukama bijelim
crnilo sperem
lice tvoje učinim bijelim....

Zašto nisam leptir bijeli
galeb bijeli..?

Slika Grada za vrijeme granatiranja na Sv. Nikolu 06 . 12. 1991. god.

JA MOGU

Sunce zalazi svaki dan,
a potonji mrak, ipak zora otjera;
te sunčeva zraka snagu mi daje.

I ja mogu otjerati
i kišu i snijeg
i jato «ptičurina» s istoka
čak
i oblak latica cvijeta
vjetrom nanesena;
i bićem svojim malim
upiti svu toplinu
i maštu svoju usmjeriti
za opstanak.

Iz dana u dan
sve više i jače
sve bolje i ljepše.

Dubrovnik, svibanj 1995 g.

Nastala u nakani potpore ranjenoj studentici K.M. u granatiranju Zagreba.

Odabir pjesama nastalih poslije Domovinskog rata

*U povodu predavanja: Prevencija AIDS-a u funkciji promicanja zdravlja
Dubrovnik, 07.12. 1998. god.*

Dođoh na ovaj svijet
u ljubavi vas dvoje
prodorno, zvonko, rekoh:
tu sam ...
živjeti hoću sretno i
dugo...

Znanje,
potrebno za to
dajte...
ponovo vas dvoje!!!

TRENUTAK SLABOSTI

Imam bol
koju moram skriti.
Imam bol
što je ne smijem reći
jer je nitko
neće htjeti
ni uzeti
ni poreći.

Imam bol
koju moram skriti
a Svevišnji hoće
sve pod krilo sviti
i osmjeha puno
oko njega da je
a duša je moja
umorna i sjetna
malo je htjela
a tako je nesretna.

DRAGI

Što se baršun ustreptao,
na kiši rasplesao ? !!!

To si Ti
oko moga lica
dugu sapleo.

PRIRODO MOJA

Što je kad zjenica oka
u tisuću boja se dâ

Što je kad treptaj srca
u tisuću zvona se dâ

Što je kad misao moja
u tisuću slova tebi se dâ

to sam ja
što si ti?

A da

to smo mi----!

Kontakt osoba:

Antonija Sokal, dr. med., spec. med. mikrobiologije i parazitologije
Voditelj Službe za med. mikrobiologiju i parazitologiju
Zavod za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije
Branitelja Dubrovnika 41
20000 Dubrovnik
Tel: 091 509 8913
e-mail: antonija.sokal@zzjzdnz.hr